

Folketingets Sundhedsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 3210

Doknr.
693890

Dato
26-04-2023

Folketingets Sundhedsudvalg har d. 29. marts 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 273 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jens Henrik Thulesen Dahl (DD).

Spørgsmål nr. 273:

"Ministeren bedes redegøre for, hvilke udgifter der ville være forbundet med at tilbyde alle danskere med diabetes, der har behov for insulin flere gange dagligt, en sensorbaseret glukosemåler som hjælpemiddel? Udgifterne bedes opgjort på årlig basis, hvor det antages, at borgeren får udskiftet sin glukosemåler hver fjortende dag."

Svar:

Social-, Bolig- og Ældreministeriet skønner med en række forbehold uddybet nedenfor, at det vil koste omkring 525 mio. kr. årligt, såfremt alle personer, der har behov for insulin flere gange dagligt tilbydes en sensorbaseret glukosemåler. Eventuelle modgående besparelser er ikke fratrukket i skønnet.

Diabetesforeningen oplyser med henvisning til Diabetestal.nu, at 34.560 personer med type 1-diabetes og 14.538 personer med type 2-diabetes tager insulin flere gange dagligt. Det er i Social-, Bolig- og Ældreministeriets skøn derfor forudsat, at målgruppen udgøres af 49.098 personer med behov for insulin flere gange dagligt. Det er lagt til grund, at en sensorbaseret glukosemåler koster 10.710 kr. årligt, jf. Behandlingsrådets analyserapport vedr. anvendelse af glukosemonitoreringsmetoder til behandling af voksne patienter med type 1 diabetes fra 2023 (bilag 1). Prisen svarer til udskiftning af glukosemåler hver fjortende dag.

Det bemærkes, at udgifter til fingerprikmetoden ikke vil bortfalde helt ved omlægning til brug af sensorbaseret glukosemåler. Det skyldes, at anvendelse af en sensorbaseret glukosemåler vil involvere understøttende brug af fingerprikmetoden, jf. Behandlingsrådets bilag til analyserapporten (bilag 2). Behandlingsrådet skønner, at den årlige omkostning for en person, der alene anvender fingerprikmetoden er 5.411 kr., mens Behandlingsrådet skønner de årlige udgifter til supplerende brug af fingerprikmetoden til 773 kr. Behandlingsrådet oplyser, at skønnet kan være overestimeret, afhængig af hvor tit personen vil benytte fingerpriktesten, hvorfor udgiften til supplerende brug af fingerprikmetoden ikke er indregnet i ministeriets skøn. Besparelser som følge af et generelt mindreforbrug af fingerprikmetoden er ikke fratrukket i ministeriets skøn, da ministeriet ikke ligger inde med data for, hvor stor en andel af målgruppen, der i dag benytter hhv. en fingerpriktest eller en sensorbaseret glukosemåler. Af

samme grund er personer, der i dag allerede har fået bevilget en glukosemåler, heller ikke fratrukket i skønnet.

Det bemærkes desuden, at der i skønnet ikke er taget højde for, hvorvidt glukosemåleren bevilges som et behandlingsredskab eller et hjælpemiddel, ligesom der ikke er taget højde for eventuelle opstartsudgifter eller udgifter til uddannelse i anvendelse af sensorbaserede glukosemålere for brugerne.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister

Bilag:

Bilag 1. Behandlingsrådets analyserapport vedr. anvendelse af glukosemonitormetoder til behandling af voksne patienter med type 1 diabetes.

Bilag 2. Bilag til analyserapport vedrørende anvendelsen af glukosemonitormetoder til behandling af voksne patienter med type 1 diabetes